

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Michaely Bejčkové a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobce: O. Z., proti žalované Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/S0, 140 21 Praha 4, proti rozhodnutí Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 29. prosince 2009, č. j. CPR-11459-1/ČJ-2009-9CPR-C249,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 5. června 2009 zamítla Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Praha, Inspektorát cizinecké policie Příbram, Skupina povolování pobytu Beroun, žalobcovu žádost o povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky, neboť žalobce neprokázal trestní záchovalost [§ 56 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 46 odst. 1 a § 174 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů]: ve výpisu z Rejstříku trestů má záznam o pravomocném odsouzení ze dne 8. října 2007 za trestný čin podle § 201 odst. 1 trestního zákona. Žalobce nemá na území ČR žádné rodinné příslušníky, rozhodnutí tedy nebude mít nepřímý dopad na jeho soukromý a rodinný život.

Žalobcovo odvolání zamítla Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie, svým rozhodnutím ze dne 29. prosince 2009 a původní rozhodnutí potvrdila. Ve věci neshledal odvolací orgán žádné procesní pochybení; žalobce byl poučen o možnosti seznámit se s podklady pro rozhodnutí a o tom, že správní orgán skončil dokazování, a je na místě předpokládat, že v takové situaci navrhne další důkazy či vznese návrhy; to však neudělal. I co do otázek soukromého a rodinného života vycházel správní orgán z údajů, které uvedl sám žalobce. Žalobce nikdy neuvedl, že bydlí ve společné domácnosti s matkou (jen pro úplnost

odvolací orgán dodal, že žalobce nikdy nebyl hlášen na stejné adrese místa pobytu jako jeho matka).

V žalobě proti tomuto rozhodnutí žalobce namítl, že nebyl řádně poučen o svém právu vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.). Správní orgán žalobci pouze sdělil, že skončil dokazování a že se žalobce může s podklady seznámit, což je rozdíl. V důsledku tohoto pochybení nemohl správní orgán řádně zjistit skutkový stav, konkrétně informace o žalobcově soukromém a rodinném životě. Na území ČR má povolen pobyt žalobcova matka, která je zároveň manželkou občana ČR; s oběma žije žalobce ve společné domácnosti. Správní orgán nemůže vycházet pouze z formálních informací obsažených v evidenci, ale musí zjišťovat skutečné soukromé a rodinné vazby účastníka (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. ledna 2009, č. j. 7 Ca 182/2008-28). Žalobce proto navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě setrvala na závěrech vyslovených v napadeném rozhodnutí; dodala, že žalobci byla dne 10. 7. 2008 dána možnost nahlédnout do spisu a vyjádřit se k podkladům. Žalobce mohl požádat i o prodloužení doby určené k seznámení s podklady, tohoto práva však nevyužil a stvrdil svým podpisem, že se dále k řízení nechce vyjadřovat. Žalovaná proto navrhla zamítnutí žaloby.

Při jednání dne 18. dubna 2014, jehož se zúčastnil jen žalobcův zástupce, setrval žalobce na svých námitkách.

Žaloba není důvodná.

Podle žalobního tvrzení nedostal žalobce v řízení možnost vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí; s tím ovšem nelze souhlasit. Správní orgán vyhotovil dne 7. května 2009 písemnost tohoto znění:

„Vyrozumění o skončení dokazování s možností se seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí.

Ve věci správního řízení týkajícího se žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu pana O. Z. Vám sděluji, že jako účastník řízení máte možnost být seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

Lhůta k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí je stanovena do 5 dnů od doručení této výzvy.“

Žalobce si písemnost převzal dne 28. května 2009, možnosti seznámit se s podklady však nevyužil; správní orgán poté vydal rozhodnutí.

Je pravda, že správní orgán do své písemnosti ze dne 7. května 2009 nepřevzal doslova formulaci obsaženou v § 36 odst. 3 správního řádu, který stanoví, že účastníkům musí být *před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí*; vhodnější by bylo, kdyby správní orgán po skončení dokazování výslovně informoval účastníka o tom, že dokazování bylo skončeno, že se může seznámit s podklady a že se k nim může i vyjádřit ve stanovené lhůtě. I když to však v této věci nebylo provedeno zcela dokonale, bylo z písemnosti dostatečně zřejmé, že správní orgán již shromáždil všechny podklady, které považuje za potřebné pro rozhodnutí („skončení dokazování“), a že je na účastníkovi, aby se s nimi v případě zájmu seznámil, neboť záhy bude vydáno rozhodnutí ve věci. Účastník nevyužil ani možnosti seznámit se s podklady; stěží tedy může tvrdit, že byl zkrácen na svém právu vyjádřit se k nim, protože se nelze vyjadřovat k něčemu, s čím se účastník ze své vlastní vůle neseznámil. (Na okraj soud podotýká, že podkladem rozhodnutí byl vedle vlastní žalobcovy žádosti už jen výpis z rejstříku trestů; k tomuto podkladu ani k důsledku, který

z něj správní orgán vyvodil ve vztahu k žalobcově žádosti, se žalobce nevyjádřil ani v řízení o odvolání, ani v řízení o žalobě.)

Ani druhá žalobní námitka, podle níž správní orgán nezvážil žalobcovo soužití s jeho matkou na území ČR, nemůže obstát. Není pravda, že správní orgán je povinen zjišťovat skutkové okolnosti týkající se soukromého života žadatele o povolení k pobytu, které mu tento žadatel sám nesdělí: naopak je na žadateli, aby v řízení uvedl vše, co považuje za podstatné pro řádné posouzení své žádosti. Žalobce ve své žádosti nenaznačil, že by měl na území ČR jakékoli soukromé vazby: uvedl výslovně, že je svobodný, bezdětný, nemá sourozence, a oba jeho rodiče bydlí na Ukrajině. Je absurdní žádat od správního orgánu v takové situaci, aby z vlastní iniciativy zjišťoval, zda se účastník přece jen nezmýlil, zda některý z jeho rodinných příslušníků přece jen nežije v České republice, a pokud ano, zda s ním účastník nesdílí společnou domácnost. V podnětu k postoupení věci do Rakovníka z důvodu vhodnosti ze dne 22. června 2009 žalobce jako argument pro postoupení napsal, že tam má bydliště, stejně jako jeho manželka a dvě děti s povoleným trvalým pobytem. Zatímco tedy některé – třeba i podstatné – okolnosti svého pobytu a svého soukromého života na území ČR (jako pobyt matky a sdílení společné domácnosti s ní) žalobce v řízení neuvedl, naopak vnášel do řízení – zřejmě v důsledku nepečlivosti – informace, které nejsou pravdivé. To vše však jde k tíži žalobce; správní orgán hodnotí, zda žadatel o povolení k pobytu formálně doložil a zda i materiálně splňuje podmínky pro udělení daného povolení, ale nemá fungovat jako jakýsi jeho opatrovník, který za účastníka kontroluje, zda nezapomněl v řízení uvést okolnosti svědčící v jeho prospěch. Krom toho odvolací orgán zjistil, že žalobce nikdy nebyl hlášen na adrese, kde žije jeho matka; ani později v řízení o žalobě se žalobce nijak nevyjádřil k tomu, jak by tedy správní orgán měl z úřední evidence poznat, že žalobce sdílí společnou domácnost se svou matkou.

Žalobce se svými námitkami tedy neuspěl; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 soudního řádu správního (zákon č. 150/2002 Sb.; dále jen „s. ř. s.“). Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalované pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze 18. dubna 2014

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková